Historische Kring Eemnes

september 2004 jaargang 26, nr. 3

Verschijnt viermaal per jaar

Doel van de vereniging is bevordering van de kennis van- en de belangstelling voor de geschiedenis in algemene zin en de geschiedenis van Eemnes, met aansluitend gebied, in het bijzonder

Bestuur
Voorzitter:
mw. L. van Eijle, 035-5882835

Vice-voorzitter:
H. van Hees, Kerkstraat 15
3755 CK Eemnes, 035-5389849

Secretaris:
R. van der Schaaf, Hasselaarlaan 46
3755 AW Eemnes, 035-5386094

Penningmeester:
J. Frantsen, 035-5310442
HKE-Girorekening nr. 2080362
HKE-Rabobank nr. 315911425

Leden:
R.Ruizendaal, 035-5382945
mw. M. van der Schaal, 035-5317093
J. Smids, 035-5387572
J. van Wijk, 035-5314689

Ledenadministratie
mw. B. van Wijk-Blom, 035-5314689,
Raadhuislaan 39, 3755 HA Eemnes.
Lidmaatschap leden € 14,- p.j.,
incl. kwartaalblad, excl. verzendkosten.
Vrienden HKE minimaal € 15,- p.j.
Opzegging alleen schriftelijk en voor
1 december.
Losse nrs. € 4,- excl. verzendkosten

Redactie
Eindredacteur: Joop Smids
Opmaak: Hans van Gelder

Redactieadres/advertenties
Graanoogst 3,
3755 HN Eemnes, 035-5387572

Druk
Drukkerij Van Wijland bv - Laren

Het geheel of gedeeltelijk overnemen van artikelen is slechts toegestaan na toestemming van de redactie

Internet HKE-actueel
www.regioplaza.nl
+VerenigingenPlaza, +Cultuur

Werkgroepen
Biblio/topografie:
P. Kaarsgaren, Willemserf 78, 5386676

Dialecten:
L. van Eijle, 5882835

Genealogie:
H. van Hees, Kerkstraat 15, 5389849

Klederdracht Eem- en Gooiland:
J. Eggenkamp, Wakkerendijk 84,
5387265

Monumenten:
M. Beel, Plantsoen 9, 5313290

Tentoonstelling:
M. v.d, Schaal, Watersnip 14, 5317093

Van de redactie

Zo'n vreemd nummer als dit kwartaalblad van de Historische Kring Eemnes heeft u nog niet eerder onder ogen gehad. U zou het ook niet verwachten van een eerbiedwaardige kring als de onze die in haar statuut zegt: *'kennis en belangstelling voor de geschiedenis van Eemnes te zullen bevorderen'.* Na ruim 200 serieuze nummers, waarin we getracht hebben zoveel mogelijk aan die doelstelling tegemoet te komen, hebben we nu gezondigd tegen die regel en dat geeft (mij in ieder geval) een prettig en losbandig gevoel. Liefhebbers van het serieuze werk zijn hierna weer 25 jaar lang aan de beurt'.
Dit nummer bevat goede wensen en opmerkingen bij het 25-jarig jubileum. Persoonlijke herinneringen, meningen en vooral veel foto's die op de feestavond van 16 april jl. gemaakt zijn.
Redactie en bestuur ontvingen lovende woorden op onze vorige uitgave (nr 2-2004) over de nieuwbouwfasen in de jaren 1965 t/m 1973. Hartelijk dank daarvoor, maar ook, schroom niet te reageren als u minder tevreden bent of suggesties heeft tot verbetering van het kwartaalblad. En nu we toch bezig zijn..., hartelijk dank aan alle auteurs in dit nummer, soms zijn het slechts enkele woorden, soms bijdragen van enkele pagina's samen vormt het een feestelijke uitgave bij ons 25-jarig jubileum.

Joop Smids

Herfstavond

Donderdag 4 november, aanvang 20.00 uur in het Hervormd Centrum.
Dia-lezing over

Verandering bevolking
Eemnes en Midden Nederland
door de heer Rommes.

Hij bespreekt hoe de bevolking zich in de afgelopen vijf eeuwen heeft ontwikkeld en waarom het beeld voor Eemnes anders is dan voor andere delen van provincie Utrecht. Ook wordt aandacht gegeven aan de komst van Duitse immigranten, zoals de Eemnesser families Van der Wardt, Fecken, Bangert en Plaster. Elders in dit boekje vindt u meer informatie over deze avond.

Inhoud

Van de redactie	122
Herfstavond	122/166
Nieuwe tentoonstelling	124
25 jaar HKE	125 t/m 164
Koe in de wei *(Irene van Leeuwen)*	130
Eemnes-Soest – vice versa *(Peter van Hofslot)*	138
Eemnes-Binnen *(Teus Baatje)*	141
Gelukwensen uit Purmerend *(fam. Sluys)*	146
Van Verkeren in Voorhout tot in Eemnes *(Peter Verdonk)*	152
Het Eemnesser dialect	165
Boekbespreking	167
Wie doet er mee? Wie weet er van?	168
Inleveren kopij voor het volgend nummer	168

Oudheidkamer

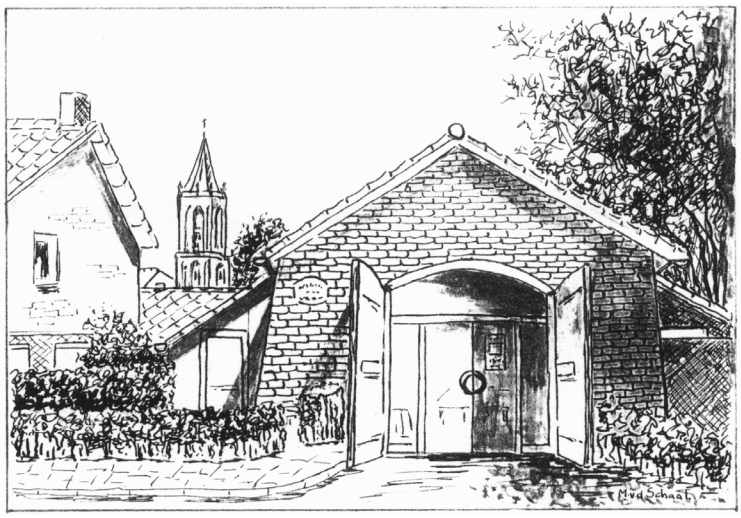

Oudheidkamer Eemnes
Raadhuislaan 2a
Telefoon 035 - 5382375

Geopend:
zaterdag van 14.00 - 16.00 uur
Toegang gratis

Nieuwe tentoonstelling in oudheidkamer

Vanaf 2 oktober 2004 t/m 23 april 2005 is er in de Oudheidkamer van Eemnes, Raadhuislaan 2A, een nieuwe tentoonstelling te bezichtigen die het werk toont van de fotograaf (hobbyist):

Charles Louis Vermandel 1899-1972

Foto C.L. Vermandel, Eemnesser haven.

Charles Vermandel heeft het grootste gedeelte van zijn leven als politiecommissaris gewerkt in Ned. Indië.

In 1951 ging hij met pensioen en vertrok hij met zijn gezin naar Nederland. Op de boot kocht hij een camera en vanaf die tijd heeft hij honderden foto's gemaakt van leuke, mooie en interessante objecten. Vermandel vestigde zich in Eemnes omdat daar zijn dochter Do woonde, die getrouwd was met Kees van Leeuwen. Hij woonde met zijn gezin in Eemnes van 1951 tot 1958.
Bij het fotograferen heeft vooral Eemnes zijn aandacht gehad. Zo heeft hij veel foto's gemaakt van nieuwbouw en aanleg riolering in Eemnes.

Viering van verschillende feesten, optochten en andere gebeurtenissen heeft hij vereeuwigd maar vooral de mooi plekjes van Eemnes heeft hij niet vergeten.
De Oudheidkamer is elke zaterdag geopend van 14.00 tot 16.00 uur.

Mary van der Schaal

In de oudheidkamer wordt naast de lopende tentoonstelling, een kleine expositie gehouden over (warmwater)kruiken. Dit is een verzameling van Reinier Ruizendaal.

Burgemeester J. Bijl

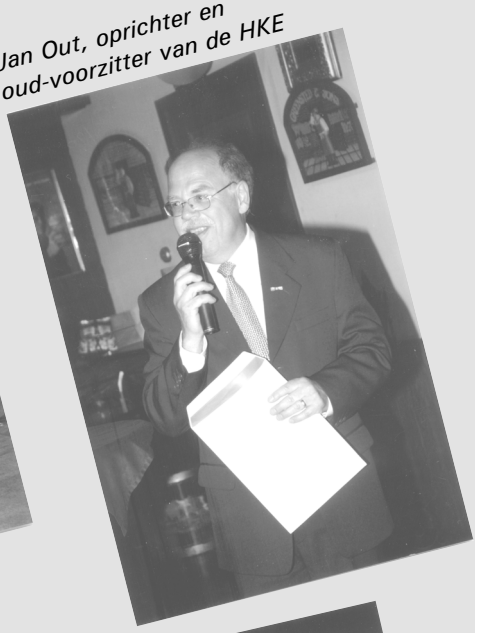

Jan Out, oprichter en oud-voorzitter van de HKE

Burgemeester J. Bijl en voorzitter Livia van Eijle moesten ook in het pak.

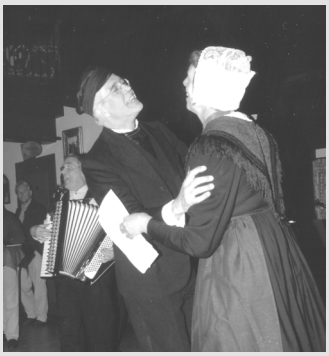

Henk en Livia brachten hun verhaal op een geheel 'eigen' wijze.

Feestavond t.g.v. 25 jaar HKE op 16 april 2004

25 jaar HKE

samenstelling: **Henk van Hees en Joop Smids**
foto's: **Désirée van Oostrum**

EMMY PEEK-VAN BEIJEREN

Wij vieren met elkaar
Dat de HKE bestaat 25 jaar.
Door inzet van veel mensen
Zijn er dus zilveren wensen:
Dat behouden blijft de historie
En Eemnes in volle glorie
Met zijn boerderijen en het vee
Dan is iedereen tevree!

Proficiat, nogmaals.

JEANNETTE EN GIJS KUIJER-VOS

Wij herinneren ons nog goed, dat we in 1973 een kennismakingsavond in de Fazantenhof hadden. We kregen allemaal de helft van een dierenpaartje opgespeld en moesten onder de uitgenodigde gasten de bijbehorende wederhelft opzoeken. Dus: een haan zocht zijn kip, een koe zocht haar stier enz. en zo maakten wij kennis met onze medebuurtbewoners. U begrijpt dat er door deze kennismaking hele leuke gesprekken ontstonden en dat dit er mede toe leidde dat het een zeer plezierige sfeer in onze buurt werd. De avond werd opgesierd door een met elkaar verzorgde barbecue met de nodige drankjes en duurde voort tot in de kleine uurtjes. Bijzonder gezellig, mede door de aanwezigheid van de toenmalige burgemeester De Bekker!

JAN ELDERS

Tussen Eemnes en Laren lagen prachtige akkers met koren- en knollenvelden en daarnaast het Vierkante Bosje. Wonend op de Streefoordlaan nr. 4 speelden we met de buurtkinderen van Koppen, Hendriks, Jongerden en Piël. Hutten bouwen, bomen klimmen en spelen in het koren! Wat een feest was dat! Dat was nog eens een goede tijd!

DIET BLOEMKOLK

In onze jonge jaren hadden we een bootje (sloep). Dat moest ieder jaar uit het water en kwam dan bij de boer: Alie en Niek Brouwer te staan. Ook deze keer! Jan de Bruijn van de Meentweg zou hem eruit halen bij het pontje. Wat gebeurde: de auto was te licht en het bootje botste steeds op de straat. Op de Wakkerendijk aangekomen, wilde De Bruijn het erf opdraaien en kwam met de kraan tegen de lichtdraden aan, die toen nog op de dijk hingen. Paniek! De PUEM moest er aan te pas komen, want de dijk zat zonder stroom.
Maar onze boot lag op de dijk en had wel schade. Er werd een nieuwe kraan opgehaald en alles kwam toch nog goed. Maar we moesten wel een paar weekenden klussen om de schade te repareren.

CORRY EN JAN OUT-TERLIEN

Op ons zilveren jubileum HKE

In het jaar 2000 en vier
vloeiden rijkelijk vruchtensap en bier:
onze KRING bestond 25 jaar
dat feest DEEL-den we met elkaar!

Corry en Jan Out

BEP EN JOHAN NAGEL

Wat schiet je nu persoonlijk te binnen over Eemnes op deze feestelijke avond? Ik herinner me nog hoe ik uit school naar huis ging, hard lopend op mijn klompen; achter de paarden met wagens hangen, wat toen nog mogelijk was. Veel indruk heeft op mij gemaakt het feest bij het 600-jarig bestaan van Eemnes. Feest bij de haven en op het voetbalveld (gekostumeerd voetbal). Als 8-jarig jochie zag ik voor het eerst vuurwerk.
Ook de jaarlijkse films van Laurel en Hardy in het Verenigingsgebouw zijn mij bijgebleven. En dan waren er de diverse nieuwbouwactiviteiten met veel nieuwe inwoners en de aanleg van de A27 waardoor aan de andere kant van Eemnes in feite een soort "eiland" is ontstaan achter het tunneltje. Blij zijn we dat we in het gelukkig mooie en rustige stadje Eemnes mogen wonen.
Gefeliciteerd met 25 jaar HKE en dank voor de vele informatie die jullie ons deden toekomen!

HENNIE BOUMA

Eemnes: mijn thuis!

Zeventien jaar: met een paar vriendinnen op de fiets naar Eemnes. Je zou daar toch moeten wonen met die ellenlange dijk, de geur van mest en die eeuwige wind tegen! Dat leek me niks!
Negentien jaar (1978): Plotseling waren we aan de beurt voor een Philips-woning in... Eemnes! Zo'n hoog huis zonder kraak noch smaak en dan ook nog zo weggestopt in een afgelegen dorp. Maar toch maar aanpakken in een tijd waar 't moeilijk aan een woning te komen was... Eerst "hokken" daarna keurig trouwen.
Zesentwintig jaar(1985): Moeder van twee kinderen in dat lieflijke Eemnes, waar 't goed toeven is met opgroeiende kinderen: groen, ruim, rustig!
Vierenveertig jaar (2004): Helemaal geworteld in Eemnes. Nog steeds in dat heerlijke Philipshuis. Op straat kom ik telkens bekenden tegen. De polder aan de zuidkant is wat verder weg, maar het wandelen wordt steeds leuker met al die nieuwbouw.
Eemnes, mijn thuis!

J. BOELSMA (GEB. 1920) EN N. BOELSMA-GLEBBEEK (GEB. 1919)

Mijn vrouw en ik wonen heel fijn in Eemnes.

We zijn drie keer verhuisd en we willen hier niet weg.

En...
wij zijn heel blij met de HKE!

RIA VAN OOSTRUM-WESTERHUIS

Wij wonen op de Graanoogst, zijn geboren op de Wakkerendijk en hadden eens jonge mensen op bezoek. Die vroegen ons hoe het vroeger was. Ik zei: "Waar wij nu zitten, was vroeger allemaal weiland". "Tot waar?" werd er gevraagd. "Nou, vanaf de Kerkstraat, Wakkerendijk, Laarderweg tot de Streefoordlaan en van de Veldweg tot de Meentweg." "En hoeveel mensen woonden er toen?" "Ongeveer 3000 en nu bijna 9000. Alle winkels waren aan de Wakkerendijk en Laarderweg. Wij hebben alles zien bouwen. En nu gaat er weer veel veranderen."

GONNIE VAN HOFSLOT-EGGENKAMP

Eemnes is een prima plek
Ik voel me dus een goede stek
Mijn stek is ontstaan uit een Eemnesser paar
En hopelijk leef ik hier nog heel wat jaar!

HKE 1979-2004 25 jaar

Koe in de wei

door **IRENE VAN LEEUWEN**

Ze blijven opduiken, die snode plannen en dubieuze argumenten voor de "veeflat", een wel zeer letterlijke toepassing van het woord veestapel. Varkens en kippen zouden dan moeten worden gehuisvest in een soort vleesfabriek met tig verdiepingen, dat scheelt geld en ruimte. Hoe dat zo? Nou, al die lelijke boerenschuren zouden dan uit het landschap verdwijnen… Trouwens, varkens en kippen zijn nu toch ook al uit het landschap verdwenen, dus... Lekker effectief:alle poep op een hoop... En als je er ook een vleesverwerkend bedrijf bij in stopt is dat nare veevervoerprobleem meteen opgelost...
Kortom, heel economisch allemaal. Diervriendelijk? Heeft een dier daglicht nodig? Een lekkere vette worm? Een modderbad? Varkens en kippen verworden tot een product. Op hoog niveau...
En koeien dan? Nee, koeien niet, die horen in de wei, vanwege hun landschappelijke waarde. Koeien moet je kunnen knuffelen en dat kan niet 3 hoog achter. Koeien brengen de mens dichter bij de natuur. Koeien horen erbij.

Zeker! De koe hoort in de wei. Daar heb ik nooit aan getwijfeld, sterker nog, toen ik 6 jaar geleden in Eemnes kwam wonen had ik weliswaar geen band met koeien, maar de groene polder met zwart-wit gespikkelde weilanden vond ik prachtig. Zo gewoon, maar toch iedere dag weer anders.

Een vrije ochtend ergens in juni. Mooi zomers polderweer: blauwe lucht met langzaam zeilende witte wolken. Lekker briesje.
Mijn hond en ik fietsen (ik erop, zij ernaast) de Eemnesser polder in. Wiske heeft er zin in, we karren rustig langs de Vaart, af en toe stoppend voor een sanitaire plichtpleging of een niet te versmaden luchtje. Weldra arriveren we bij onze eerste pleisterplaats: De vissteiger bij de boom, een van onze favoriete polderplekken. Fijn voor mij omdat je er zo heerlijk kunt zitten mijmeren aan het water en fijn voor de hond omdat daar goed toegankelijke mollengangen zitten. Wiske is een echte Friese Stabij en het mollenvangen hebben de Friese boeren er zo goed ingefokt, dat ik het er niet uit kan krijgen.
Ik zet me neer op de steigerbalustrade, eerste rang met zicht op een fuut met 2 jongen. Wiske heeft geen oog voor het jonge leven. Welnee, waar zat laatst die lekkere molshoop ook al weer, nee maar, dat is een verse bult. Ze duikt in de

aarde en kluiten vliegen in het rond. Haar zwart-wit gevlekte achterlijf steekt fier boven het maaiveld uit, maar van voren is ze al gauw zo zwart als een tor. Aan de wild kwispelende staart zie ik dat ze waarschijnlijk bij de voordeur van de familie Mol-De Mol is aanbeland. Ze is zo druk, dat ze niet merkt dat op 2 meter afstand een oploopje ontstaat: pinken, of zijn het vaarzen? Een koe is een nieuwsgierig dier. Dus al snel staat er een troep hevig snuivende puberkoeien met de koppen omlaag en de voorpoten stijf gespreid naar de gravende Wiske te staren. Je ziet ze denken: wat doet dat kalf mal en hoe komt het daar buiten het weiland? Als er een kluit voor hun neus in het water plonst deinzen ze achteruit en dan verslapt de aandacht. Er moet tenslotte gegraasd worden.

Koeien horen in de wei…! *(Foto: Roelof Molenaar)*

Ik doe Wiske aan de riem. Kom meid, we gaan verder, ons rondje polder is nog lang niet af. Wiske loopt wat sikkeneurig mee, ze wil terug naar de mollen. Het tempo ligt nu ronduit laag, maar wat maakt het uit, het is zo heerlijk buiten. Na bijna 20 jaar in de stad tussen de flats geniet ik van elke minuut in de wijdse polder. Een zingende leeuwerik, een jagende buizerd, twee pietepietende scholeksters...
Maar dan, bijna halverwege de Noord Ervenweg, stok ik. In de verte ontwaar ik een lichtgekleurde vlek links van de weg, in de berm. En onbehaaglijk gevoel bekruipt me. Het lijkt wel... het zal toch geen... Ik tuur, stap af, tuur beter... Ja dus. Een koe. Een loslopend koebeest, losliggend lievergezegd, in de wegberm, in het wild. Jakkie. Ik speur om me heen, nee geen boer te bekennen. Wel meer koeien, veilig achter hun omheining, maar deze vast wel 200 kilo wegende veestapel ligt pal naast de weg en wij moeten er langs.
Wiske kijkt me vragend aan, zwakjes kwispelend. Terug naar de molshoop?
Ik kijk nogmaals om me heen. In de hele polder geen mens te zien. De rust, die net nog zo weldadig was, voelt nu nogal bedenkelijk aan. Ik recht mijn schouders, stap dapper op, maar na tien meter slaat de twijfel weer toe. De koe ligt naar ons te staren, de kaken malen verveeld heen en weer. Nu is het mijn beurt om me af te vragen: hoe komt dat beest buiten het weiland. Het hek lijkt gewoon dicht. Zou een koe slootje kunnen springen... Nou, misschien springt ze dan wel terug in de wei als wij er aan komen! Die gedachte geeft moed. Woon ik nou in Eemnes of niet? Ik laat me niet wegjagen door een herkauwer! En jij, Wiske, jij bent een Fries boerenhondje, jij gaat er ook langs!
We zetten ons weer in beweging en behoedzaam naderen we het gevaarte, dat inmiddels wel 300 kilo is gaan wegen.
Als we 10 meter van de koe vandaan zijn stopt het dier met kauwen. Het staren wordt intenser. Als er nog maar 5 meter tussen ons in is stommelt ze overeind.
Ik probeer niet naar us mem te kijken en richt mijn blik star op de einder. Omkeren heeft nu toch geen zin meer...
Dan zijn we naast de koe en in een flits zie ik het wit van haar ogen en wijdopen neusgaten. Waarom springt het beest nu niet over het slootje het weiland in...
In een laatste glimp zie ik hoe ze haar blik verlangend richt op Wiske. Ze zal haar us-memgevoelens toch niet op mijn hondje fixeren? Die pinken van daarnet dachten ook al dat het een kalfje was...
De paniek schiet door me heen. „Wiske, rennen!“, piep ik. Dat was niet nodig. Wiske werpt zich al naar voren, staart tussen de poten, mij op de fiets aan de riem meesleurend. Achter ons horen we snuiven, en gekletter van koeiehoeven op de straat. Ik sta op de pedalen, gelijk Michael Boogerd op de Alpe d'Huez, maar de koe laat zich niet kennen. Als een stier in de straten van Pamplona komt ze achter ons aan.

We naderen de kruising met de Volkersweg. Als er maar geen auto aankomt, dan zal ik moeten remmen... Ik kijk om, het dier zit ons op de hielen, kwijlvlokken vliegen in het rond, de staart steekt bijna koddig omhoog.
Gelukkig, de kruising is vrij, geen verkeer op de Volkersweg. Hijgend scheren Wiske en ik schuin linksaf, en dan... wordt het geluid van klepperende koeievoeten minder. Komt dat doordat het bloed zo in mijn oren bonkt, of ...
Ik kijk om. De koe staat naast de kruising in de berm te grazen. Alsof ze plotseling heeft bedacht dat het gras daar groen genoeg is.
Wiske en ik herademen en laten ons uitvieren. Oef, ik zal nooit meer zeggen dat koeien slome beesten zijn.

Er komt een boer ons tegemoet. Op de fiets, klompen, blauwe overall, stok in de hand. Zijn ogen staan grimmig. We kijken elkaar even aan, hij mompelt iets, maar richt zijn blik weer snel op de argeloos grazende koe in de berm. Hij trapt vinnig door.
Wiske en ik vervolgen opgelucht onze weg. Het veilige Eemnes is in zicht.

Later hoor ik dat sommige koeien notoire uitbreeksters zijn. Lastig voor de boer. Een koe hoort in de wei.

PolderZiel

is een korte documentaire over de bewoners van het dijkdorp Eemnes.
De polder is de hoofdrol. Adembenemend lijf. Warm hart dat pompt in het gemaal. Het grasland als glinsterende huid met sloten en slootjes als aders en haarvaten.
In PolderZiel portretten van: Sylvester 'Kuuk' van der Ent,
Piet Klaasse, Han van Oostrum, Teus Roodhart
en Mart Scherpenzeel.

Idee en realisatie: Cocky Eek

Nu op video verkrijgbaar voor 10 euro bij de Historische Kring Eemnes op zaterdag tussen 14 en 16 uur in de Oudheidskamer.

BEP DE BOER

In de winter van 1962/1963 sjouwde ik in het Gooi en omgeving rond als verzekeringsagent. Op een goede, of eigenlijk op een kwade dag kwam ik fietsend uit Baarn, op weg naar Eembrugge. Het sneeuwde en het was berekoud. Een klant van mij woonde in een woonboot in de Eem. Toen ik daar arriveerde, was de boot leeg. Er stond een laag water in en er dreef van alles. De mensen waren naar familie vertrokken en ik wist van niets. Dat was een tegenvaller. Daarna had ik nog een paar klanten in Eemnes te bezoeken om de premie te incasseren. Sommigen noemden mij de bode van 't doojenfonds. Maar ik moest nog even de polder door. De sneeuw lag onderhand één meter hoog. Met m'n voorwiel moest ik door de sneeuw snijden en voelen waar de weg was gebleven. Op de Wakkerendijk aangekomen kon ik gelukkig achter een blaasmachine van de militairen fietsen. Die fietstocht, die zal ik nooit vergeten!

TEUS ROODHART

Historische Kring Eemnes.
Gefeliciteerd met uw 25-jarig bestaan.
Ga zo door! Op naar de 50!
Geschiedenis schrijven is
aan de toekomst bouwen.

P.N. HOUWER-VAN AGTMAAL

Eén van de belangrijkste beslissingen van de afgelopen 25 jaar is toch ook de oprichting van de HKE. Het onderkennen van de cultuurhistorische waarden van een gebied wordt steeds zinvoller en belangrijker. Zo ook het bewaken hiervan. Maar al te vaak zien we om ons heen dat alles met "bulldozers"getreden wordt. Ook hier ligt een taak voor de HKE. Al te veel agrariërs zijn vertrokken en de unieke polder dreigt verloren te gaan. Zonder deze "polderbeheerders" dreigt ook Eemnes ten onder te gaan aan woningbouw, windmolens, zendmasten etc. Wij, maar ook de HKE, kunnen een bijdrage leveren aan de bewaking van "onze" historie.

Onder aanvoering van pater Wijnand van Wegen (aan het hoofd van de tafel) werd het eerste lied uit het programmaboekje gezongen.

LEO VAN KEMPEN

De geschiedenis van Wakkerendijk 188A in vogelvlucht

In 1954 zijn de tekeningen gemaakt voor een huisje op het erf van Wakkerendijk 190. Het huisje is toen gebouwd door en voor de familie Van Gelder. Dochter en schoonzoon Wouda namen de boerderij op 190 over. Het huis is in 1955 gebouwd. Rond 1987 is het verkocht en één jaar later weer. Nu aan de familie Makker. Klaas Makker heeft het huis aan de linkerzijde uitgebouwd en later een serre eraan gebouwd. In 1999 is het huis aan ons verkocht.
Inmiddels is achter het huis een aanbouw gerealiseerd, de serre is opnieuw opgetrokken en het gehele huis is van riet voorzien. Kenmerkend voor het huis is het bootje op de schoorsteen. Dit is een 'Randmeer' (Nationale Wedstrijdzeilboot). Wij zijn verzot op zeilen en varen wedstrijd in deze klasse. Een mooie, opvallende windwijzer, is door ons in 2003 geplaatst.

EGBERT EN NELIE VAN IJKEN-ROODHART, KOLLUM

De mooiste gebeurtenis, die ik in de afgelopen tijd heb meegemaakt, was de heropening van de Sluis. Mijn grootvader Egbert van IJken heeft er vroeger, voor de oorlog, veel doorheen gevaren en mijn schoonvader Gerrit Roodhart heeft vanuit het Waterschap te maken gehad met het gemaal. Voor ons dus een bijzondere herinnering.

HS

Het bijzondere van Eemnes
over de afgelopen
25 jaar
is
dat het Eemnes is gebleven.

AN SMIDS

Van Hilversum, een dorp, verhuisd naar de stad Eemnes. Een plek waar het wonen goed is en waar je je thuis voelt. Eemnes met zijn prachtige boerderijen en het mooie Kerkstraatje. Een historie waar je trots op mag zijn. Historische Kring, een club met zeer veel leden, een club waar veel wordt gedaan.
Ik ben trots op dit alles.

TOOS DE GROOT

De aanleg van de A27 heeft Eemnes in twee helften verdeeld. Er moesten veel huizen op de Laarderweg verdwijnen en er kwam een tunnel. Mijn zoon was bij de aanleg van de A27 vier jaar en hij heeft op de snelweg toen leren fietsen. We liepen toen van de Laarderweg naar de Stichtse Brug. Mijn zoon hoefde alleen maar rechtuit te fietsen en te trappen.

PETER VAN HOFSLOT

Toen 25 jaar geleden een aanvang werd gemaakt met de HKE, werden wij meteen lid. Als Soester met voorouders uit Eemnes, voelde ik me meteen op m'n plek. En zo, mogen we hopen, nog vele jaren. Gefeliciteerd, HKE!

ALI VAN DEN BERG-KUIJER

Historische Kring 't is heus waar,
Bestaat al 25 jaar.
Vrijwilligers maken heel wat uurtjes vrij,
Dat maakt heel veel mensen blij.
De boekjes lezen we altijd graag,
Wat zal er weer in staan vandaag?
We hopen dat jullie nog lang zo door kunnen gaan
Dan zal de Historische Kring nog lang bestaan.

ANNEKE DEN DUNNEN

Het kost mij als gastvrouw altijd veel moeite om de vlaggestokken uit de houders van de Oudheidkamer te krijgen. Soms lukt het wel eens met behulp van een aardige voorbijganger. Dus: wat te denken van 2 vlaggemasten? Desalniettenin: 25 jaar HKE: gefeliciteerd!

MIEKE VAN DER WARDT

Wat was nu het leukste, de afgelopen 25 jaar? Dat is moeilijk te zeggen. Was het het 50-jarig Bevrijdingsfeest bij Staal, waar iedereen met de karaoke meezong? Een willekeurige Koninginnedag? Het brunchen op zondagochtend, georganiseerd door de KPJ of toch de feestweek ter gelegenheid van het 650-jarig bestaan? Eén ding was steeds opvallend: de saamhorigheid onder de Eemnessers. Het is feest en we maken feest! Iedereen doet mee, iedereen heeft plezier, van jong tot oud! Er wordt gedanst op straat. Kortom: de feesten in Eemnes zijn zeer beslist het beleven waard.

HKE 1979-2004 25 jaar

Van Eemnes naar Soest en van Soest naar Eemnes

door **PETER VAN HOFSLOT**

In 1971 heb ik Gonnie ontmoet in een dancing te Amersfoort (jj club). Na een gezellige avond mocht ik haar thuisbrengen en de rit ging naar EEMNES. En zo is het allemaal begonnen.
Gonnie en ik zijn in 1975 getrouwd (zie trouwkaart) en we kwamen te wonen in de Noordbuurt. Ik wilde aanvankelijk Soest niet verlaten daar ik me een echte Soester voelde en daarnaast werkte Gonnie ook in Soest. We hadden ons echter zowel in Soest als Eemnes ingeschreven voor een woning. Gonnie als echte Eemnesser had de eerste (woning)keus in Eemnes en zodoende kwamen we toch in Eemnes te wonen. Daar heb ik absoluut geen spijt van gehad!

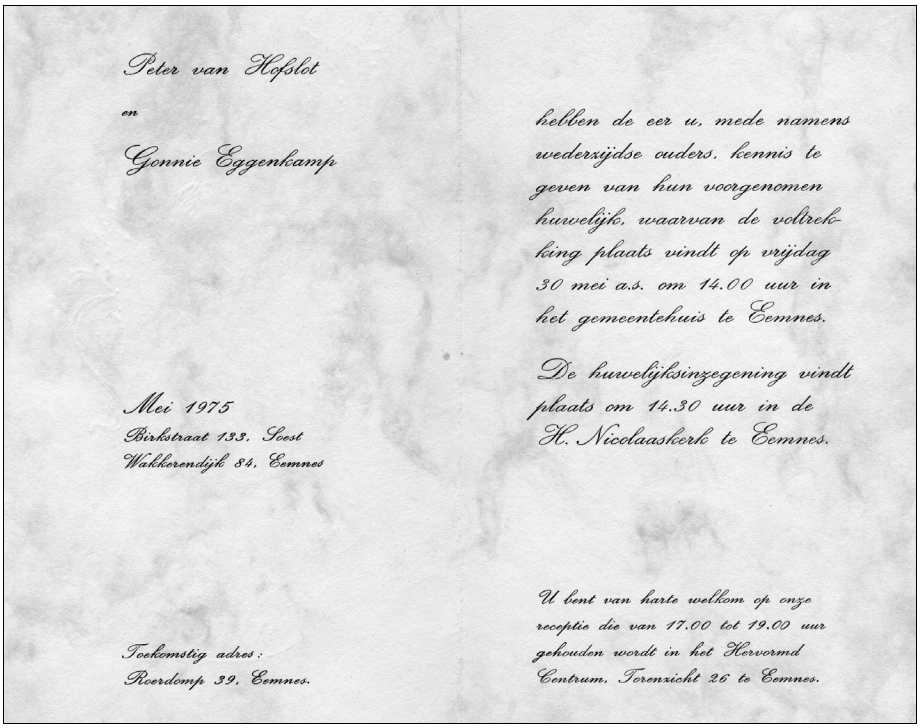

Peter van Hofslot
en
Gonnie Eggenkamp

Mei 1975
Birkstraat 133, Soest
Wakkerendijk 84, Eemnes

Toekomstig adres:
Roerdomp 39, Eemnes.

hebben de eer u, mede namens wederzijdse ouders, kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking plaats vindt op vrijdag 30 mei a.s. om 14.00 uur in het gemeentehuis te Eemnes.

De huwelijksinzegening vindt plaats om 14.30 uur in de H. Nicolaaskerk te Eemnes.

U bent van harte welkom op onze receptie die van 17.00 tot 19.00 uur gehouden wordt in het Hervormd Centrum, Torenzicht 26 te Eemnes.

HKE-138

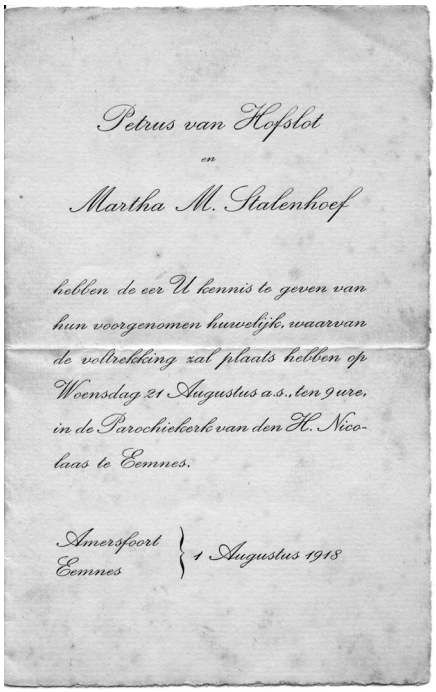

Petrus van Hofslot

en

Martha M. Stalenhoef

hebben de eer U kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaats hebben op Woensdag 21 Augustus a.s., ten 9 ure, in de Parochiekerk van den H. Nicolaas te Eemnes.

Amersfoort
Eemnes } 1 Augustus 1918

Als echte Soester voelde ik mij al heel snel goed thuis in Eemnes en ik was op vele fronten actief binnen de gemeenschap. Koninginnedag vieren met tonnetje steken is al vele jaren een vaste traditie en daarna dansen op de dijk of in de Kerkstraat. We kregen twee kinderen: een zoon en een dochter en hebben met ontzettend veel plezier achttien jaar op de Roerdomp gewoond. Echter het was altijd wel een wens om op het oude dorp te gaan wonen. Toen kwam er op de Laarderweg een huis vrij met uitzicht op de Oude Toren en grenzend aan 't boerenland.
Inmiddels zijn onze kinderen het huis uit en wonen in Delft en Amsterdam en komen ook graag met vrienden en/of medestudenten Koninginnedag vieren op Eemnes, en wie weet als ze de wilde haren kwijt zijn, keren ze weer terug op het oude honk.
Mijn oma was Martje Stalenhoef (1895-1983); ze kwam uit Eemnes en was een dochter van Jacob Stalenhoef en Nelletje Eek. Ze trouwde op 21 augustus 1918 (zie bovenstaande afbeeldingen) in Eemnes met mijn opa Piet van Hofslot (1889-1978). Piet van 't Klooster (De Kruk) zou een rol gespeeld hebben in het tot stand komen van dit huwelijk. Eén van zijn vrouwen was nl. een zuster van opa Piet. Toen mijn grootouders na het huwelijk met het rijtuig naar Soest reden, werden zij ter hoogte van 't Dikke Torentje met geweerschoten

uitgeleide gedaan hetgeen gebruikelijk was als een man een vrouw weghaalde uit Eemnes. In Soest ging het bruidspaar wonen op de boerderij achter in de Birkt. Mijn opa en oma zijn om gezondheidsredenen op een gegeven moment aan de overkant gaan wonen en hebben de boerderij tijdelijk verhuurd totdat mijn vader Jaap in 1950 trouwde en op de boerderij kwam. In 1951 werd ik daar geboren terwijl mijn opa en oma nog steeds aan de overkant woonden. Mijn oma, een gezellige praatster, had het vaak over Eemnes, vooral over het ringsteken op feestdagen in Eemnes waar zij ooit een prijs mee had gewonnen. Maar ook over haar familie op Stadwijk. Af en toe gingen wij ook naar Eemnes. Het leukste was het als we Ome Kees (Wilde Kees) bezochten aan de Gooiergracht: daar was het altijd gezellig je kon alles maken en we kregen er veel lekkers. (Drank en chocolade)
Mijn vader had achter op de Meentweg vetweiders lopen aan de Zee zoals dat toen werd gezegd. Het leek alsof je naar het eind van de wereld reed. In 1971 kreeg ik verkering met Gonnie; ze kwam uit Eemnes en dat maakte dat het volgens mijn oma niet meer stuk kon. Mijn oma had namelijk zoals al gezegd op Stadwijk gewoond naast de familie Makker, de grootouders van Gonnie. Op hun trouwdag kregen ze zilveren vorken die nu weer bij ons in de kast liggen.
En zo is het gekomen dat ook een echte Soester voor mijn gevoel zo maar een echte Eemnesser kan worden.

HKE-140

Eemnes-Binnen

door **TEUS BAATJE**
Prof. Van Vollenhovenlaan 21, Baarn

Hierbij een stukje over de ontwikkelingen in Eemnes-Binnen in de afgelopen jaren. Die hebben bepaald niet stilgestaan. Na de Tweede Wereldoorlog is er veel verdwenen. De twee winkels voor de dagelijkse boodschappen en de groentewinkel zijn er al lang niet meer. En zeer recent heeft "Het Dikke Torentje" voortaan haar deur op de zondag gesloten. De armenakker, het gebied achter ons huis (Wakkerendijk 218), waarop minstens 100 jaar groente, aardappels en rogge zijn verbouwd door de dorpelingen is verleden tijd. Het is nu één grote grasvlakte.

Van de oude generatie, die Eemnes-Binnen toen levendig heeft gemaakt, leeft bijna niemand meer. Prachtig zijn de "Binnen- en Buitendijkse verhalen" hierover van onze buurjongen Chris Roothart, die al deze herinneringen heeft vastgelegd.

Mijn ouderlijk huis, op de Schooldam, is inmiddels door mijn familie verlaten. Mijn moeder Mien Baatje-de Bree, tante Mien voor de buurt, heeft daar tot volle tevredenheid 70 jaar gewoond. Mijn vader Gerrit Baatje gedurende 45 jaar. Mijn broers en ik zijn er geboren en opgegroeid. Er woonden nog twee families in het pand, nl. Daatje en Gart Luijf en de familie Horst.

Het leven was toen eenvoudiger dan nu, maar de herinneringen zullen altijd hun waarde behouden. Ik heb er tot mijn veertigste jaar bij mijn ouders gewoond, voordat ik naar Baarn vertrok. Echter, ik zal over de Wakkerendijk komend, uit nostalgie nog vele malen de Schooldam inrijden.

Dit is een stukje persoonlijke geschiedenis verbonden met Eemnes, dat mij het meest zal bijblijven als het gaat om de afgelopen 25 jaar.

FAMILIE QUINT

Toen wij na 25 jaar aanvankelijk hadden besloten om uit Eemnes te verhuizen, hebben we dit idee spoedig laten varen. Het bleek gewoon onmogelijk om elders zo'n mooi plekje als waar wij wonen in zo'n mooi dorp weer te vinden. Als geboren Hilversummer (mijn vrouw is Groningse) voelen wij ons in het Utrechtse Gooi best thuis. Wij wensen de Historische Kring Eemnes veel succes en op naar de volgende 25 jaar!

MARGREET GROENEVELD

1970:
"Eemnes...??
Waar ligt dat... wat is daar?"

2004:
"Eemnes... ik ga hier nooit meer weg!"

RIET HILHORST

HKE, van harte gefeliciteerd met jullie 25-jarig bestaan. Eemnes is een fijne plek om te leven, er is nog veel ruimte en groen. Laten we dat zoveel mogelijk zo houden.

ANONIEM

Na 25 jaar nog springlevend!
Ook de iets jongere Eemnessers
kunnen soms met heimwee
..terug kijken"
naar die goeie ouwe tijd!

HENNY VAN HAMERSVELD-VAN DER WARDT

Op de eerste plaats hartelijk gefeliciteerd met het 25-jarig jubileum. Ik geniet iedere keer weer als het boekje met de post bezorgd wordt in Hooglanderveen. Wij hadden vroeger heel veel lol bij onze ouders in de Kerkstraat, bij Pa en Ma Van der Wardt, waar iedereen binnen kon lopen (zoete inval).

JENNY DE ROOS-POST

Vanavond bij het feest voor het 25-jarig bestaan van de HKE was het Eemnes-gevoel er weer volop! Een feestje bouwen was en is hier nooit moeilijk. Met plezier kijk ik terug op het werken met en in de HKE. Dat de Kring en de Oudheidkamer mogen blijven boeien!

HANS ACHTHOVEN

Kennismaking met Eemnes.
Toen ik in 1973 in de Noordbuurt kwam wonen, kende ik niemand en niemand mij. Doch toen ik wat later een overall aan had, werd ik door veel mensen uiterst vriendelijk gedag gezegd.

MARIJKE ACHTHOVEN-HERMELER

Eemnes? Kom jij in Eemnes te wonen? Dat is Nova Zembla in de winter! Niks te doen! Je begraaft jezelf daar!

Nou, mooi niet dus! Een geweldig verenigingsleven, allegorische optochten, feesten en H. Missen in de feesttent. Heb jij wel eens een H.Mis bijgewoond in de bierlucht? Hier staan de spreekwoorden in de tuin. Jong, oud, nieuwkomers worden direct enthousiast in deze gemeente. Houden zo!

Uit vier verschillende Eemnesser volksliederen moest de mooiste gekozen worden. Er werd dan ook veel, enthousiast en uit volle borst gezongen.

R. BON, Laren

Diep triest
Van de week fietsten wij van Laren over Blaricum, daarna via de ventweg over de Meent, langs de Eemnesser theetuin en zo de polder in over het nieuwe pad. Eerst langs het Vette Dijkje, toen over de dwarsweg en zo tot achter in de polder over de zomerdijk. Als je dan je ogen open hebt, dan schaam je je hoe de polder verloedert vanwege natuurbehoud. Dan zegt men dat dat de overal geroemde Eemlandpolder is. Maar als men dan toch al die hekken en palen weghaalt, en vooral die ijzeren hekken dan is het toch netter als natuur. En als je dan ziet dat er alleen nog een paar ganzen rondlopen. Kieviten, futen, scholeksters, graspiepers en kemphanen, die zie je helemaal niet meer. Er loopt geen koe, noem maar op. Dan was het anders 50 jaar terug. Toen was daar de romantiek: grasland, bouwland, met granen en bieten en aardappels. Toen was er romantiek en gezelligheid. Maar het aanzien van nu is droevig en triest.
Mijn mening.

Mieke van Oostrum-Vos

HKE, ten eerste natuurlijk hartelijk gefeliciteerd met dit jubileum. 50 jaar geleden fietste ik door Eemnes en dacht: hier ga ik nooit wonen – een bekend geluid in Laren -! Hoeveel wonen er hier inmiddels? Wat ben ik blij dat Johan me toch over de streep en door de kranten heeft getrokken. Als 10.000ste inwoonster van Laren met alle familie daar wonend, zeg ik dit toch van ganser harte. Ik voel me betrokken bij veel gebeurtenissen in deze stad en zeker bij de Koninginnedagen, gondelvaarten en allegorische optochten!

CORRY SMEEING-VAN DER WARDT

Het leukste van de afgelopen 25 jaar vond ik het feest met het 650-jarig bestaan. Dat was supergezellig; zowel de optochten als de andere feesten. Ik woon al weer 33 jaar in Soest maar met Koninginnedag kom ik bijna ieder jaar naar Eemnes. Nu mijn moeder vorig jaar overleden is, wordt het wel minder maar voorheen kwam ik toch gemiddeld wel een keer of 3 per week in Eemnes. Het is gewoon een gezellig dorp.

PATER WIJNAND VAN WEGEN

Ook al ben ik vele jaren in het buitenland, Zuid-Afrika, geweest, Eemnes is mij altijd erg dierbaar gebleven. Ik ben zeer trots op het mooie "dorpse karakter"van onze "stad" Eemnes. Ik hoop dat het mooie landschap van de polder altijd, tot in lengte van jaren, bewaard mag blijven.

LIDA

Al 25 jaar lang Historische Kring Eemnes, wat een mijlpaal! Ik ben al weer 32 jaar uit het dorp. Toch blijft het altijd je dorp met fijne herinneringen. Veel geluk en succes de komende jaren.

Willem en Maartje Sluys

Geacht bestuur, beste Eemnessers,

Van harte gelukgewenst met dit jubileum. Voor mij persoonlijk is het oprichtingsjaar van de Historische Kring Eemnes een belangrijk jaar geweest.
Ik werd nl. per 1 april 1979 benoemd als directeur van de Rabobank Eemnes. Tot 1 maart 1991 heb ik uw bank mogen dienen, waarna ik met Maartje en de 5 dochters de Eem ben overgestoken naar Bunschoten-Spakenburg. Inmiddels ben ik alweer ruim 2 jaar directeur van de Rabobank Monnickendam-Waterland, wat gaat de tijd toch snel!

Terugkijkend op de periode Eemnes moet ik constateren dat ik in Eemnes het vak als bankman en als coöperator heb geleerd. Daarbij denk ik aan het project van de Ruilverkaveling met z'n boerderij-verplaatsingen en aan de ontwikkeling van het bedrijventerrein Bramenberg, waar we als bank mee te maken hebben gehad.
Daarnaast denk ik aan allerlei maatschappelijke activiteiten voor kerk, school, vrouwenbond stichting Vrijheidsmonument, stichting Welzijn Eemnesser Ingezetenen, Poolse kinderen, stichting Friersdale-Eemnes waar Maartje en ik bij betrokken waren. Buitengewoon leerzaam en plezierig!

Dat dit in privé en zakelijk mogelijk was had deels te maken met onze persoonlijke belangstelling maar het kwam ook voor een groot deel vanuit de maatschappelijke betrokkenheid van onze coöperatieve bank. Belangenbehartiging van de leden zowel individueel als collectief, waarbij het collectief van onze leden in principe de gemeenschap is. Daar voelden we ons als Rabobank mede verantwoordelijk voor.

Maartje en ik denken nog steeds met plezier terug aan die Eemnesser periode. Vooral vanwege de open sfeer, de creativiteit en het vermogen om in samenwerking iets tot stand te brengen; in mijn beleving coöperatie pur sang.
Hoogtepunten waren de onthulling van het Vrijheidsmonument en de nieuwbouw van ons kantoor aan de Braadkamp. Maar ook de festiviteiten rond Koninginnedag staan in ons geheugen gegrift; zeer druk, gezellig en buitengewoon goed georganiseerd.
Daarbij denk ik altijd terug aan de door mij en vele anderen zeer gewaardeerde Gijs Hilhorst als "mister speaker" bij het ringsteken. En dan niet te vergeten het tonnetje steken, … ongeëvenaard!

Eemnes we hebben veel aan je te danken, Eemnessers we zullen jullie nooit vergeten.
Gelukkig hebben we nog contact met meerdere mensen uit deze gezellige leefgemeenschap.
Elk jaar mag ik nl. een feestelijke bijeenkomst organiseren voor de "activisten" van de stichting Friersdale-Eemnes. En zo nu en dan kijk ik met Jaap van der Woude nog eens terug naar onze belevenissen rond het Vrijheidsmonument. Momenten om weer even die sfeer te proeven van gemeenschapszin en vriendschap.

En nu dus het jubileum van de Historische Kring Eemnes, waar we al jaren lid van zijn.
We lezen met ontzettend veel plezier de publicaties van de vereniging waarbij we steeds momenten van herkenning hebben bij mensen en gebeurtenissen uit het onvolprezen Eemnes.
We wensen vanuit onze huidige woonplaats Purmerend, het Bestuur van de Historische Kring Eemnes, de lezers van dit periodiek en alle overige Eemnessers een buitengewoon goed jubileumjaar toe.
Veel succes voor de toekomst!

30 maart 1979 (v.l.n.r. staand) J. Eek, C. Stoutenburg, G. Roodhart en E. Huiden.
(Zittend v.l.n.r.) L. Rigter, de nieuwe directeur W.S. Sluys en N. Eggenkamp.

HENK WIGGERTS

Ben geboren aan de Meentweg en woon aan de dijk. De boeren zijn in aantal drastisch verminderd; is het aantal koeien hetzelfde gebleven? We hebben prachtige fietspaden gekregen, die nu tot mijn verbazing door paarden in beslag worden genomen. Verder niets dan goeds en ik woon hier met veel plezier!

ANNEKE VAN WIJK

17 april 1979 en nu 16 april 2004

Ja, echt, het is 25 jaar
Ja, reken maar!
Wij doen er nog heel veel aan
Het is het 25-jarig bestaan!
Wij gaan er mee door!
Wij gaan er helemaal voor!
Morgen is de officiële opening in de Oudheidkamer in de Raadhuis(laan)straat,
Waar iedereen graag naar toe gaat!

HANS KLEINHOVEN

Als niet-Eemnesser kan de Historische Kring Eemnes voor mij het niet beter doen! Proficiat met het 25-jarig bestaan. Ga zo door tot in de eeuwigheid!

ANONIEM

Op de eerste plaats van harte proficiat met dit jubileum. Wat een enthousiasme om dit al die jaren vol te houden. De kwartaalboekjes zijn door de jaren heen steeds mooier geworden. Het 650-jarig bestaan van Eemnes was, mede door het prachtige boek over de Eemnessers, voor mij één van de leukste feesten ooit in Eemnes gevierd. HKE, ga zo door!

JOS EGGENKAMP-DE BRUIJN

Saamhorigheid is er in Eemnes, zoals de burgemeester zegt. Bij feesten en partijen ligt Eemnes ons na aan het hart. Een gebeurtenis uit een hele oude doos: het was januari 1963, toen Eemnes door de sneeuw geïsoleerd was. Toen was er "echte" saamhorigheid. Het was heel apart door de echte Eemnesser sfeer.

LEONIE DE GROOT

Hartelijk gefeliciteerd met jullie 25 jaren voor de historie van Eemnes voor de generatie van nu en later. Hopende dat ik het mag volbrengen om met plezier nog 5 jaar voor een "schone Oudheidkamer" te zorgen. Jullie kunnen er dan weer mooie tentoonstellingen organiseren. Groeten van de "Zeeuwsche Schone" van Eemnes. Veel succes in de toekomst.

De presentatoren van het feest, Henk van Hees en Livia van Eijle. De muzikale begeleiding werd verzorgd door Ben Donkelaar.

MARGA VAN KLEINWEE,
de vrouw van Henk van Hees

De HKE,
Ik leef er bijna dagelijks mee.
Manlief pluist graag de archieven na;
Wie was zijn moeder en wie was zijn pa?
Zelf vraag ik graag oudere Eemnessers het hemd van het lijf,
Waarna ik daarover een artikel voor het kwartaalblad schrijf.
Zo komt de Eemnesser historie ook voor mij tot leven,
Ook al woon ik hier zelf nog maar even.
HKE, ga door op het ingeslagen spoor!
En minstens nog 25 jaren hoor!

ELINE LEMSTRA

Eemnes
Mijn thuis
In de polder
Langs Wakkerendijk en Meentweg
650

HKE
Enthousiast; jarig
Bidprentjes, dia's, geschiedschrijving
Allemaal in de Oudheidkamer
25

Volgens de Jaarvergadering van de HKE ben je na 25 jaar een echte Eemnesser. Dus als "nieuwe, echte" Eemnesser feliciteer ik jullie met het 25-jarig bestaan. En ik hoop in de volgende 25 jaar nog veel van en over Eemnes te leren.

HELGA VAN DER WARDT-ROEST

Een leuk voorval, typisch Eemnes. Het was vele jaren geleden, op Koninginnedag. Bij Staal was het erg druk; ze gingen zelfs op de dijk staan. Toen hebben een paar feestgangers de dijk spontaan afgesloten met dranghekken. Sindsdien is dat elk jaar gebeurd en wordt er een groot Eemnesser feest gevierd.

25 jaar HKE, gefeliciteerd! Wat op mij als oud-Laarder vanaf het begin in Eemnes zo'n indruk maakte, is de saamhorigheid die hier te vinden is. Dat is voor mij het echte Eemnesser gevoel, dat jullie in je vereniging en in het kwartaalblad ook goed weergeven! Die saamhorigheid hebben wij ook goed overgebracht op onze zoons, die Eemnes niet willen verlaten en hier een huisje hebben!

BERTIE VAN WIJK-BLOM

25 jaar HKE! Waar blijft de tijd! Klein begonnen, snel groot geworden. Zo beleefden we het succes van de dia-avonden. Maar... al eerder was er een heel succesvolle avond in ons gemeentehuis geweest. Dat gebeurde onder het motto: "Het ontstaan van Eemnes". Een lezing, verzorgd door de heer De Klerk. Om een beetje opkomst te krijgen hadden we veel aan PR gedaan en o.a. de Noordbuurtbewoners uitgenodigd. Het resultaat werd een uitpuilende raadszaal. Veel te weinig stoelen. Van alle kanten werden stoelen uit de kamers van het gemeentehuis aangesjouwd. En nog moesten velen blijven staan.
De volgende ochtend moesten alle ambtenaren hun "eigen" stoel weer gaan opzoeken want de meeste stoelen waren aan het eind van de avond niet meer op de juiste plek teruggekomen. Dat is toen een echte stoelendans geworden.
Onvergetelijk!

Van verkeren in Voorhout tot in Eemnes

door Peter Verdonk

Onder deze wat onduidelijke en ook verwarrende titel wil ik aan de hand van ervaringen en gebeurtenissen mijn inburgering in Eemnes beschrijven en daarmee een impressie geven van een deel van het leven in ons prachtige polderdorp.

Het verkeren begon in het dorp Voorhout, gelegen tussen Leiden en Noordwijk, midden in de bollenstreek. Tussen die bollenvelden bleek iemand geboren te zijn, die ik eind zestiger jaren, tijdens een volleybaltraining, in de Haarlemse muggenstad tegenkwam en zich voorstelde als Wil van den Aardweg. Zij was als verpleegkundige werkzaam in het ziekenhuis de Mariastichting en had zich met een aantal collega's aangemeld bij de volleybalvereniging Alliance.
En het klikte wel tussen ons en van het één kwam het ander: heel verliefd, keurig verloofd en ook op termijn trouwplannen, als er tenminste voldoende was gespaard. Dat was in die tijd de gebruikelijke volgorde.

Na een studietijd aan de Universiteit in Amsterdam, muziek maken, veel sporten (voetbal, volleybal en tennis) en actief zijn in de redactie- en cabaretwereld wees mijn a.s. schoonvader mij op een oud-collega en huisvriend van zijn gezin, die een paar jaar eerder zijn ambtelijke loopbaan op de gemeentesecretarie in Voorhout had verruild voor het burgemeesterschap in Eemnes. Omdat ik inmiddels in 1970 een baan had gevonden bij de Gemeentelijke Sociale Dienst in Hilversum (maar nog geen woonruimte) raadde hij ons aan hem eens op te zoeken. Wellicht kon hij ons behulpzaam zijn bij het vinden van een woning of appartement in de buurt van mijn werk.
Wil was onmiddellijk enthousiast, want met "oom Louis" en zijn kinderen had ze heel wat afgelachen in het bollendorp en bovendien was zij ook wel benieuwd, waar hij met zijn gezin verzeild was geraakt.
In 1970 togen wij in de DAF van mijn vader naar Eemnes. Vanaf de oude rijksweg 2 de Wakkerendijk op. Een hele lange, kale weg; alleen boerderijen met wat melkbussen aan één kant van de dijk, twee kerken, een kapper, een smid, een bakker en wat oude, ietwat schamele huisjes. En koeien, heel veel koeien.
Ons bekroop het gevoel van: "waar zijn wij in 's hemelsnaam terechtgekomen. Wat een afgelegen gehucht en wat ver weg in de polder. Moeten we ons Haarlemse stadsleven omruilen voor een zo een dorps bestaan?"

De ontvangst bij het gezin De Bekker was zeer joviaal, de woning indrukwekkend en het uitzicht over de polder eigenlijk wel rustgevend. Eerst werden oude Voorhoutse herinneringen opgehaald met “oom” Louis en “tante” To en de nog thuis wonende Myriam (ofwel Toontje) en Florence. Ook mijn werk in Hilversum kwam aan de orde en dat bleek het eventueel mogelijk te maken om in aanmerking te komen voor een huur- of koopwoning in Eemnes. Het ging, zo vertelde de heer des huizes, om de premiehuurwoningen aan de Ploeglaan of op langere termijn om koopwoningen in een nieuw te bouwen Noordbuurt. Hij zou ons op de hoogte houden en zijn best doen om van ons Eemnesser inwoners te maken.
We werden zeer hartelijk uitgewuifd, beloofden nog eens een keer langs te komen en we tuften met redelijk gemengde gevoelens weer huiswaarts. Moest dit nou wel onze woonplek worden ?
Uiteindelijk zeiden we overtuigend ja, omdat woonruimte in Hilversum moeilijk te verwerven bleek en bovendien duur was èn omdat we er bij latere bezoeken achterkwamen, dat Blaricum en Laren niet echt ver weg lagen. Het beeld van een geïsoleerd polderdorp Eemnes veranderde, niet in de laatste plaats ook door het feit, dat de burgemeester zijn dorp enthousiast en overtuigend aan ons bleef “verkopen”.

Onze trouwdatum op 1 september 1971 naderde en de hoop op woonruimte nam steeds meer toe, want, zo bleef “oom” Louis ons verzekeren, het komt heus wel goed.
En het kwam ook goed. Niet de al in het vooruitzicht gestelde huurwoning aan de Ploeglaan, maar een kavel in de Noordbuurt. Dat betekende dus wel langer wachten, want de oplevering was pas voorzien in het begin van 1973.

Op 1 maart 1973 betrokken wij ons huis op het Fazantenhof 79 en we keken vanuit de achtertuin op de Laarderweg (nrs. 21, 23 en 25), en naar links op de School met den Bijbel en de Grote Kerk.
Over de oplevering van het eerste buurtje heeft Henk van der Horst al het een en ander geschreven. Onze ervaringen waren niet anders, zij het dat het gezin De Bekker ons vooraf wel heel veel informatie gaf over Eemnes, aan de hand van verhalen en plaatselijke anekdotes.
Nadat het huis was ingericht, stond “oom” Louis veelvuldig met hoed, wandelstok en handschoenen op de stoep, nipte aan een borreltje, gaf ons praktische tips over boodschappen doen en over de plaatselijke middenstand en had het toen al over de mogelijke uitbreiding van Eemnes naar een stad van 20.000 inwoners in de verre toekomst.

Ons verkeren in Eemnes was begonnen. Met de brommer naar Hilversum en

Pleidooi voor opvang van nieuwe inwoners in Eemnes

EEMNES — De opvang van nieuwe Eemnessers is een zaak die de Contactgroep Noordbuurt intensief bezig houdt. Dat blijkt opnieuw uit een brief die aan b. en w. en de raad is gezonden. Daarin wordt opgemerkt dat „het van belang is, dat de bewoners van het eerste en zeer binnenkort van het tweede deelplan opgevangen kunnen worden. Het starten van een creatieve activiteit moet dan ook vooral gezien worden als den aanloop van het samenlevingsopbouwwerk, wat zeer belangrijk is voor de integratie van de nieuwe wijk met de bestaande leefgemeenschap".

Uit gesprekken met bewoners van de Noordbuurt is de contactgroep gebleken, dat er naast activiteiten in het vlak van de recreatie-sport ook duidelijk behoefte bestaat aan activiteiten die zich bezig houden met het zelf iets creëren. Bij dat laatste werd dan gedacht aan allerlei vormen van handenarbeid, zoals kleien, weven, batikken. Binnen de contactgroep werd daarom een subgroep „Recreatie" opgericht, die als streven had, al in het najaar te starten met creatieve activiteit.

Daarbij had de groep vanaf het allereerste begin contact met de bewoners uit het centrum van het dorp, omdat, vindt ook de contactgroep, „een dergelijke activiteit nooit het exclusieve eigendom van de buurt mag

rekenen op de hulp van medewerkers met een beroepsopleiding. Op het programma staat behalve handenarbeid, batikken en kleien ook het oprichten van een foto- en filmclub voor kinderen.

Rijksweg

De contactgroep Noordbuurt heeft méér gedaan en bijvoorbeeld ook aandacht besteed aan de veelomstreden aanleg van rijksweg 27. In dat kader is een brief gestuurd naar de werkgroep Toekomst Eemnes, in verband met het schrijven dat deze groep naar de minister van verkeer en waterstaat zond, waarin o.a. opnieuw gepleit werd voor het maken van een tunnel nabij de Laarderweg. De contactgroep constateert dat de brief „veel waardevolle informatie" bevat en dat Toekomst Eemnes beschikt „over een grote mate van inside-information over dit onderwerp". Men is met de werkgroep bezorgd over het toekomstige leefklimaat van Eemnes, maar toont zich wel teleurgesteld, dat in de brief aan de minister „geen enkele poging" is gedaan, om te komen tot een alternatievenonderzoek en het concretiseren van normen, waartegen moet worden afgewogen daarmee de door u gekozen oplossing als het beste alternatief rechtvaardigend. Zeker gezien de u ter beschikking staande deskundigheid

Krantenartikel n.a.v. brief 'Contactgroep Noordbuurt' aan B en W.

HKE-154

Wil met de brommer naar het ziekenhuis St. Jan, waar zij als verpleegkundige werkzaam was op het Mariapaviljoen. En via de uurdienst met de bus naar Baarn om vandaar de familie in Voorhout en Haarlem te bezoeken. Je maakte wel hele dagen om heen en weer te komen.
In de zomer van 1973 ontstond er o.l.v. Maarten Kempenaar een contactgroep Noordbuurt, die zich bezig wilde houden met de leefbaarheid van de buurt en met "alle zaken, die op de Noordbuurt betrekking hebben". Zo iets was wel heel nieuw in het dorp, maar typisch voor die tijd, waarin buurt- en wijkraden de eigen belangen probeerden veilig te stellen.
In november leidde dat tot een buurtoverleg in het Hervormd Centrum. Het leverde echter te weinig op, kennelijk, want de contactgroep stierf een stille dood, hoewel het wel het begin vormde van de Stichting De Driesten, die zich richtte op sociaal-culturele activiteiten en educatie voor het hele dorp.

In de loop van 1973 begon ons tennisgevoel weer te kriebelen en werden we lid van de net opgerichte tennisvereniging, die spoedig twee tijdelijke baantjes mocht aanleggen op het parkeerterrein van de voetbalvereniging (d.w.z. er waren lijnen geschilderd en het tennisveld was van een kleurtje voorzien).

Clubkampioen mixed-dubbel op de oude tennisbanen. Peter Verdonk x Wil van de Aardweg ontvangen prijs van voorzitter Ad Verhoeven.

HKE-155

Uitgaansdag jongerenkoor.
Henk van Hees en Peter Verdonk.

Door de burgemeester werd het "complex" (een houten hut van de eerste voorzitter Ad Verhoeven) in 1974 feestelijk geopend en zo was het dorp een sportvereniging rijker.
Vooral Philips-werknemers uit de Raadhuislaan, Plantsoen, Zaadkorrel en Parklaan, aangevuld met wat nieuwe bewoners van de Ploeglaan en het Fazantenhof streden om de eerste verenigingstitels.

"Echte" Eemnessers van de Wakkerendijk of de Meentweg waren er niet of nauwelijks te vinden. Die troffen elkaar zaterdags in de naast de tennisbaan gelegen voetbalkantine.
Twee aparte werelden, waarvan er één vooralsnog voor Wil en mij totaal onbekend was.

Dat werd wel anders toen Toontje de Bekker mij in 1974 vroeg lid te worden van het jongerenkoor van de R.K. Nicolaaskerk, waar de heer Van Wegen het dirigeerstokje hanteerde. Hoewel geen zangwonder leek een plaats achter het orgel wel aantrekkelijk en op mijn lijf geschreven. In 1975 nam de heer Van Wegen afscheid en nam ik de leiding van het koor over.

Wat ik bij de tennisvereniging miste, stond nu voor me: de echte Eemnesser jongeren, zoals Henk van Hees, Liesbeth Hagen, Tiny van 't Klooster, Maria van Oostrum, de Eggenkampen, de Van Wegens, de Wiggertsen, de Posten en nog vele anderen. En niet te vergeten Hans Fecken op drums, Adri Hoogland en Peter Staal op gitaar, Liesbeth Hagen op dwarsfluit en een tijd later ook Karin van der Kroon op dwarsfluit en Mieke van der Kroon op trompet.
Het koor kreeg een moderner en muzikaler jasje en groeide uit tot een veelgevraagd jongerenkoor in Laren, Bussum, Blaricum, Baarn, Hilversum, Haarlem en zelfs in de gevangenis van Hoorn. Het waren drukke zondagen, maar de gezelligheid maakte heel veel goed.
En: ik voelde me als Noordbuurter thuis onder de Eemnesser jongeren. In 1979 zei ik het koor vaarwel.

In 1975 werd het 100-jarig bestaan van het R.K. Onderwijs in Eemnes gevierd en bij het voor deze gelegenheid opgerichte feestcomité ontstond het idee om daaraan een cabaret te wijden. Niet onbekend met cabaret maken leek mij dat een mooie uitdaging en met wederom Henk van Hees, Liesbeth Hagen, Tiny van 't Klooster, maar ook met Anjes Marree en Mien Walraven werden er teksten geschreven en muziek gecomponeerd. Dat alles onder toeziend oog van o.a. Bep Marree, die die teksten uiterst kritisch doornam en elk onvertogen woord of onbetamelijke kwinkslag ter discussie stelde. Het werden lange en soms verhitte gesprekken over het al dan niet handhaven van bepaalde nummers en teksten. Maar wel met als resultaat dat door een grote groep Eemnesser oud-leerlingen van de Mariaschool in 1975 een fantastisch programma werd neergezet in het R.K. Verenigingsgebouw onder de titel "Van Non tot Out".
Tijdens in totaal vijf drukbezochte voorstellingen kon men genieten van o.a. een imponerend Nonnenlied, van een potpouri van oud-Nederlandse kinderliedjes en van een vertederend droomliedje over de schooljuf.
Een wederom opende zich voor mij een nieuw deel van het Eemnesser leven en zo werd mijn verkeren in Eemnes steeds aangenamer.

Afscheid burgemeester De Bekker met o.m. Piet Wouters, Liesbeth Hagen, Anjes Marree, Henk van Hees en Mien Walraven.

HKE-157

Nonnenlied uit cabaret 'Van non tot Out'.Op de foto Hannie Nap, Tiny van 't Klooster, Liesbeth en Jans Hagen, Beb Marree, Alice van 't Klooster en Riet Huiden.

Het succes van het cabaret vormde aanleiding voor toneelvereniging Deo et Arti om met ongeveer dezelfde groep uitvoerenden een cabaretesk afscheid voor te bereiden van de heer A.C.H.M.N. de Bekker als burgemeester van het dorp in september 1977.
Met de kennis van mijn vrouw over de vroegere tijden in Voorhout en zelfs met het raadplegen van het Voorhouts gemeentearchief, aangevuld met voorvallen en gebeurtenissen in zijn Eemnesser tijd, werd er een unieke, soms onthullende, maar zeker ludieke levensloop van "oom" Louis in de raadszaal neergezet.
Het maakte indruk op de vele aanwezigen en zeker op het gezin De Bekker.
De gezongen persiflage op zijn leiding van de maandelijkse raadsvergadering door Piet Wouters, Henk van Hees en Kick van der Veer en de tekst van Kick over "zijn" gemeentehuis waren de toppers.
Nog jaren later sprak "oom" Louis erover als wij hem bezochten in Bussum of als hij op zijn snorfiets het Fazantenhof opzocht.

Het Eemnesser cabaretverhaal is wat mij betreft nog niet helemaal compleet, want ook bij het 625 jarig bestaan van onze "stad" in 1976 in een tent op het voormalig voetbalveldje (achteraf bleek het een jaartje te vroeg !), bij het 110-

jarig bestaan van het R.K. Onderwijs in september 1985 en bij het afscheid van burgemeester Fien de Leeuw in juni 1992 werden er weer nijver teksten geschreven en muziek gecomponeerd. Steeds beter leerde ik daardoor de bewoners en het dorp kennen en met name de hoge mate van inventiviteit en creativiteit.

Intussen maakte ik sedert 1976 deel uit van het tennisbestuur onder de bezielende leiding van Ben Steggerda met Fons Snijders, Gerda Bouman, Piet Schapendonk en Anton van Son als medebestuursleden. Hoogtepunt was de aanleg en opening van vier nieuwe tennisbanen, direct achter het gemeentehuis door wethouder Van Tinteren in maart 1977. We namen afscheid van de keet bij de oude tennisbanen en kregen er een prachtig paviljoen voor terug met bar en kleedgelegenheid.
Het bood de vereniging de gelegenheid aan de landelijke tenniscompetitie te gaan deelnemen en verder te groeien in het ledental, zeker toen er enkele jaren later nog twee banen werden opgeleverd.
Allengs veranderde de vereniging een beetje, omdat steeds meer geboren Eemnessers de tennissport ontdekten. Die verandering gold ook voor het "niet-blijmet-de-Noordbuurt-gevoel", dat zeker in het begin van de zeventiger jaren bij sommige dorpsbewoners nog wel eens te bespeuren was. Heel langzaam ebde dat weg.

Via penningmeester Fons Snijders raakte ik in 1978 betrokken bij de volleybalvereniging Voleem en begon in de Mariaschool met het geven van training aan de vier teams, die de vereniging toen rijk was.
In september van dat jaar verhuisden de trainingen en competitiewedstrijden naar de gloednieuwe sporthal "De Hilt". Met een enthousiaste Laurens Marree als voorzitter zagen medebestuursleden Bert Noy en Ada Eggenkamp de vereniging groeien, met name door de nieuwe bewo-

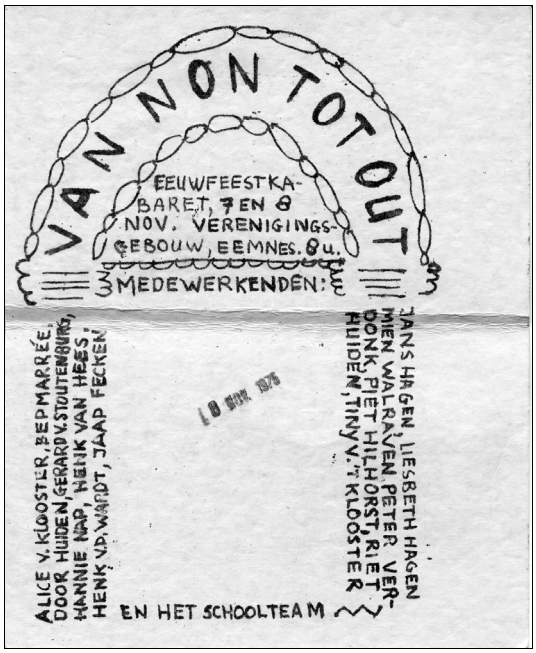

Entree-kaart voor viering 100 jaar R.K.-onderwijs.

HKE-159

Pianist 'Peter' tijdens viering 100-jarig R.K.-onderwijs.

ners van een steeds groter wordende Noordbuurt. Het aantal teams, maar ook het niveau nam toe en de naam van Voleem kwam nadrukkelijk in beeld in de regionale sportpers. Zeker toen het damesteam vrij snel promoveerde naar de districtsklasse en zelfs één jaar in de derde divisie vertoefde. Dat bleek evenwel een maatje te groot.
In 1987 beëindigde ik mijn trainerschap en het coachen van het eerste damesteam, bestaande uit o.m. Bep Bokkers, Riet van Moorst, Henny Snel, Annemarieke Marree, Ineke Megelink, Martha Hofman en Petra Oosterbroek.
Met de nieuwe badminton-, tafeltennis- en basketbalvereniging (medegebruikers van De Hilt") groeide het sportieve karakter van het dorp en dat versterkte en verrijkte tevens het al lang bestaande hechte verenigingsleven.
Het verkeren in Eemnes werd steeds boeiender en veelzijdiger. Zowel op muzikaal, sportief als cabaretgebied had ik de Eemnesser lucht ruim kunnen inademen en ruiken.

Het enige wat er nog ontbrak was het gemeente-bestuurlijk aspect, maar ook daarbij werd ik onverwacht betrokken.
Bij de collegevorming in 1984 werd afgesproken om de adviserende raadscommissies aan te vullen met "burgerdeskundigen" (al elders in het land een bekend fenomeen). Via het raadslid Ben Steggerda werd ik samen met Gré ter

Brake benaderd om als burgerlid, en dus niet gebonden aan een politieke partij, zitting te nemen in de raadscommissie Welzijn, later omgevormd tot de commissie Onderwijs en Welzijn.
De maandelijkse vergaderingen leverden tal van interessante discussies op over zorg, sociaal cultureel werk, sport, cultuur en in later stadium ook over het onderwijs in Eemnes. Terreinen, waarmee ik als hoofd van de afdeling Maatschappelijk Welzijn in de gemeente Hilversum een ruime ervaring had.
Een boeiende periode, waarin ik met de gemeentelijke commissiesecretarissen, Cees Hopstaken en later Jaap Perfors, heel wat wethouders als voorzitter heb zien komen en gaan, zoals Livia van Eijle, Marjan Zoet, Jan den Dunnen, Klaas van Dam en Roel Kraefft. Na de raadsverkiezingen in 1994 werd het fenomeen afgeschaft en kwam er een eind aan die activiteit.

Het zijn mooie periodes en gebeurtenissen geweest, die het verkeren in Eemnes in bijzondere mate hebben veraangenaamd en waardoor ik me een beetje een ingeburgerde Eemnesser ben ga voelen.
“Het kan verkeren !”, zei ooit eens iemand.

Heeft u al die positieve reacties in dit blad gelezen?
Denkt u, bij zo’n club zou ik best iets willen doen?
Vindt u het leuk mensen te ontvangen?
En heeft u wat uurtjes op een paar zaterdagmiddagen in het jaar beschikbaar?

Ja?

Dan moet u zich beslist als

GASTHEER / GASTVROUW

aanmelden bij de Historische Kring Eemnes.

Neem voor aanmelden en/of informatie contact op met
Jan van Wijk, tel. 5314689.

NEL VAN EIJKELENBURG-WORTEL

Historische Kring, van harte gefeliciteerd met jullie 25 jaar. Jullie zijn niet meer weg te denken uit Eemnes. Met veel plezier lees ik altijd het kwartaalboekje. Ik hoop dat jullie nog vele jaren de Eemnessers kunnen blijven boeien met verhalen enz. Veel succes met de volgende 25 jaar!

ROM VAN DER SCHAAF

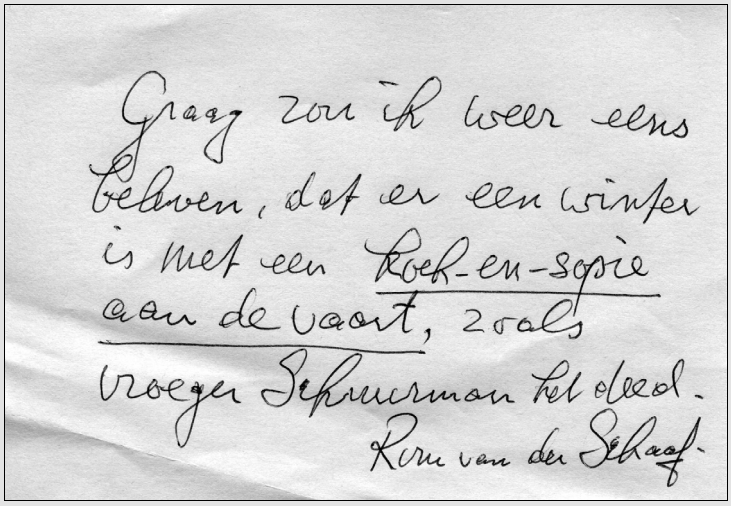
Graag zou ik weer eens
beleven, dat er een winter
is met een Roek-en-sopie
aan de vaart, zoals
vroeger Schuurman het deed.
Rom van der Schaaf.

MARIJCKE BEEL

In de 25 jaar dat de Historische Kring bestaat zijn zeer veel gebeurtenissen de revue gepasseerd. Denk allereerst maar aan de overdracht van de Brandweerkazerne aan de Kring; het schilderen en restaureren door vrijwilligers gedaan en op video vastgelegd. En dan hadden we het verdwijnen van het postkantoor en de plaatsing van het Vrijheidsmonument op het Plantsoen, gevolgd door de onthulling door ZKH Prins Bernhard.
Proficiat, Historische Kring Eemnes!

GREET SCHOTSMAN-JONGERDEN

Historische Kring Eemnes gefeliciteerd! 25 jaar! Ik voel me vereerd met een uitnodiging voor dit feest. Er wordt veel werk gedaan; ga zo door! Op naar de volgende 25!

MEVR. M.D.L. HESTERMAN-HASSELAAR

1974: Een echtpaar ging naar Eemnes. Daar wilden ze graag wonen. Het huis was prima! Laan lekker rustig, werd gezegd. Alleen de makelaar wist niet hoe die laan heette. Huizen bijna klaar; wij weer kijken en dat mocht want wij hadden het toen gekocht. Wat schetste onze verbazing toen we de laan indraaiden! Een houten bord en wat stond er op? HASSELAARLAAN!!! "Nou", zei ik, "dat is puur toeval!" Want wat is mijn meisjesnaam? Precies, het eerste deel van de laan! Hasselaar! Lachen en met veel plezier leef ik er nu al 29 jaar met mijn gezin. En waar we ook gaan, we komen altijd weer terug in de Hasselaarlaan.

CHRIS A. HOUWER

HKE,
Van harte met 25 jaar jong en 25 jaar oud! Ga zo door met het vormen van het geweten van deze lieflijke gemeente!

DÉSIRÉE VAN OOSTRUM

Het is enorm leuk om voor de HKE foto's te maken. Met Rom naar de "echte Eemnessers" voor een interview en het maken van foto's van de boerderijen. Op deze manier ben ik veel te weten gekomen over de bouwstijlen. Ook door het project waarvoor ik alle oude boerderijen heb gefotografeerd, wat ik met veel plezier heb gedaan! Vanavond was het zeer geslaagd en ik hoop dat iedereen het leuk vond om verkleed op de foto te gaan.

DE HELDEN VAN DE HKE

(melodie: "De Zilvervloot")

Vijfentwintig jaar kent d'Historische Kring
Al super-actieve leden;
Een prestatie; het is beslist niet gering
Wat velen vrijwillig deden!

Refrein: Een bof, en of!
Veel actie, dat is tof!
En zing nu allen mee, en zing nu allen mee
Voor al die helden van de HKE!

Werkgroep Monumenten is al heel lang druk,
Beschrijft onze boerderijen.
De genealogen zijn tuk op de Kruk,
Families uit het voorbije. **REFREIN**

D'Oudheidkamer herbergt een enorme pracht
Aan voorwerpen en informatie:
Bidprentjes en foto's en ook klederdracht
Bewaard op een toplocatie. **REFREIN**

Interviews, gewoon of in ons dialect,
Hier telkens weer afgenomen.
Exposities, kwartaalblad en bibliotheek,
Er is veel tot stand gekomen. **REFREIN**

U hebt het nu gehoord van die unieke groep
Speciale en nijvere mensen.
Dus doen we nog één keer op u een beroep
Iedereen heel veel goeds te wensen. **REFREIN**

En:
Lang Zullen Ze Leven!

Het Eemnesser dialect

Rectificatie:

In het kwartaalblad van juni j.l. is de uitleg van Gerard Makker m.b.t. de betekenis van een aantal veel gebruikte woorden in het Eemnessers, niet juist geïnterpreteerd. Volkomen terecht dat hij hiertegen in het verweer is gekomen, daarom onderstaand de juiste verklaringen:

1. Keuen zijn jonge biggetjes en géén varkens.
2. Een zog is een fokvarken en dus géén klein varkentje.
3. Elke stier is een bul en niet alleen een jonge.

Het is natuurlijk ondenkbaar dat Gerard als actieve boer, de juiste betekenis van deze woorden niet zou weten!

En passant gaf de familie Makker nog een aantal woorden mee, die vroeger in Eemnes veel gebruikt werden:

1. Overschoeks = schuin aan de overkant
2. Schulk = schort
3. Uuterdieke = uiterwaarden, het gebied tussen de Eem en de Zomerdijk
4. Zeuning = voerbak voor de varkens
5. Vils = met allerlei gewas bezette bovenkorst van een stuk moerasachtig land
6. Weteren = koeien op stal van drinkwater voorzien
7. Arterieze = vertakte tak van een boom, waartegen peulen en kapucijners opgroeien
8. Bollekoek = ontbijtkoek
9. Teloze = narcissen

Inmiddels nadert de voltooiing van de CD zijn einde. Er zijn gesprekken geweest met diverse Eemnessers, die prachtige verhalen hebben verteld over het boerenbedrijf van vroeger en de onderlinge verhoudingen in Eemnes. Er is uiteraard veel gesproken over de 2e wereldoorlog, maar ook de nodige anekdotes zijn de revue gepasseerd.

Kortom, boeiende verhalen die ongetwijfeld voor veel herkenning zullen zorgen, maar die u ook absoluut een glimlach zullen ontlokken. Door omstandigheden gaat de feestelijke uitreiking van het eerste exemplaar in september niet door. U hoort nog van ons wanneer de CD te koop is.

U kunt nog steeds intekenen bij Mary van der Schaal, bij voorkeur schriftelijk. Watersnip 14, 3755 GL Eemnes, onder vermelding van CD Eemnesser dialect.

Herfstavond

Op **donderdag 4 november** 2004 wordt de gebruikelijke Herfstavond van de Historische Kring gehouden. We hebben gekozen voor een heel ander onderwerp dan op de avonden in de laatste jaren. Dat is: **Verandering van de bevolking van Eemnes en Midden Nederland** in de laatste vijf eeuwen. Het grootste deel van de avond wordt besteed aan een dia-lezing van de heer R.N.J.Rommes uit Bilthoven, die werkt als sociaal-economisch historicus. Hij kijkt in zijn lezing vijf eeuwen terug. Eerst gaat hij in op de ontwikkeling van de bevolking in het algemeen. Daarbij komen de volgende vragen aan de orde:

- Is de geringe groei van Eemnes uniek in Midden-Nederland?
- Waarom groeide Eemnes zoveel minder en wanneer was dat vooral?
- Welke gevolgen hadden epidemieën en de kindersterfte?
- Waren er verschillen tussen Eemnes en bijvoorbeeld de plaatsen op de Utrechtse Heuvelrug?

Na de pauze wordt specifiek ingegaan op de rol die migratie speelde. Daarbij

Dit was de smederij op Wakkerendijk 22, die in 1960 is afgebroken. Vroeger woonde hier de smid Plaster en als laatste de familie Steenman.

beginnen we met enkele plaatjes van de Historische Kring zelf. Met die beelden wijzen we op de Eemnesser migrantenfamilies, die als ambachtslieden omstreeks 1800 uit Duitsland kwamen. Enkele namen zijn Van der Wardt, Fecken, Bangert en Plaster. Vervolgens neemt de heer Rommes het weer over en behandelt in groter verband de vragen:

- Wat kwamen deze mensen doen en hoe verging het hen en hun nakomelingen?
- Waren zij in Eemnes beter of slechter af dan in omliggende plaatsen?

Het belooft een heel interessante avond te worden. Plaats: Hervormd Centrum, Torenzicht 26. Aanvang om 20.00 uur. Zoals gebruikelijk is de toegang gratis.

Boekbespreking

Onlangs is verschenen:
Dr. H. Florijn e.a.
"Kerkelijk leven in beeld",
De Gelderse Vallei I.
Uitgave: Den Hertog in Houten
(ISBN 90 331 1784 0); € 17.50.

Afgezien van de wonderlijke indeling van Eemnes bij de Gelderse Vallei (overigens in gezelschap van onder meer Bunschoten en Eemdijk) belooft de titel meer, dan er in werkelijkheid geboden wordt. Alleen kerkelijk leven van hervormde en gereformeerde kant wordt zeer summier belicht. Het boekje hoort thuis bij series als "In Grootmoeders tijd" of "In oude ansichten". Aan de hervormde kerken van de beide Eemnessen worden 9 pagina's besteed. Men krijgt in 14 foto's iets te zien en te lezen over kerken en dominees. De teksten zijn kort en onvolledig: predikanten zijn vermoedelijk gekozen volgens het criterium: hebben we een foto van deze man? Voor Eemnes-Buiten staan afgebeeld de dominees: H. Doornveld, J.C.G. Gobius du Sart, J. van Sliedrecht en G. de Boer; voor Eemnes-Binnen: G.J. van der Flier, H.J. Ynzonides (op ansicht vaag te zien), J. J. van Noort en P. Kuylman.
Voor wie houdt van een plaatje met een praatje en ook nog over de grenzen van Eemnes wil kijken is deze uitgave het interessantst.

Wie doet er mee? Wie weet er van?

Rubriek waarin staat met welke onderzoeken en projecten onze leden bezig zijn. Iedereen die erin geïnteresseerd is om mee te doen en die kan helpen aan materiaal kan contact opnemen met de desbetreffende personen:

Livia van Eijle, Geuzenweg 284, Hilversum, tel. 5882835
is bezig met:

- klederdrachten van Eemnes en omgeving. Wie helpt mee uit te zoeken wat er vroeger in Eemnes aan klederdrachten gedragen werd. We hebben heel mooie inventarisatie-formulieren. We zoeken alleen nog een paar mensen erbij om ze in te vullen. Dit met de kleding in de hand of aan de hand van oude foto's.

Wie helpt?

Wiebe van IJken, tel. 5389367
Bertie van Wijk-Blom, tel. 5314689
Henk van Hees, tel. 5389849
zijn bezig met:

- het aanleggen van een verzameling bidprentjes van mensen die in Eemnes gewoond hebben. U kunt ons al een plezier doen wanneer u de mogelijkheid biedt om kopietjes te laten maken van uw bidprentjes.

Henk van Hees,
Kerkstraat 15, tel. 5389849
Bertie van Wijk-Blom,
Raadhuislaan 39, tel. 5314689
zijn bezig met:

- de familie Hoofd
- de familie van ('t) Klooster
- De familie Fokken

Gevraagd:
o.a. familieverhalen, foto's, familieberichten.

Inleveren kopij

Kopij

- handgeschreven of getypt in overleg met redactie,
- op diskette (met afdruk) en illustratiemateriaal naar J. Smids, Graanoogst 3,
- per e-mail (tekst) aan jvgelder@xs4all.nl

voor het volgende kwartaalboekje ontvangen wij graag voor 15 november 2004.